

عنوان مقاله:

بسط اندیشه های پدیدارشناسانه رومن اینگاردن توسط ولفگانگ آیزر در زیبایی شناسی دریافت

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر و زیباشناسی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمدامین خلیلیان - دانش آموخته دکتری فلسفه هنر دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

جنبش پدیدارشناسی به عنوان یک گرایش فلسفی مدرن بر نقش محوری ادراک کننده یا مخاطب در تعیین معنا تاکید می کند. از همین روی، رویکرد پدیدارشناسی در مطالعات اتره نری و ادبی بسیار حائز اهمیت می شود. رومن اینگاردن، فیلسوف لهستانی، اولین پدیدارشناس کلاسیکی بود که بر اساس اندیشه های هوسرل به مطالعه پدیدارشناسانه اثر ادبی پرداخت. زیبایی شناسی پدیدارشناختی اینگاردن نشان می دهد که چگونه می توانیم به سمت یک رویکرد غنی تر و سازنده تر برای شناخت اثر هنری ادبی نزدیک شویم. علاوه بر اینگاردن ولفگانگ ایزر، مفاهیم بنیادین زیبایی شناسی پدیدارشناختی را در چارچوب زیبایی شناسی دریافت، اتخاذ و بسط و گسترش چشم گیری به آن می دهد. در این مقاله موضوع مورد بحث چگونگی کارکرد اندیشه های پدیدارشناسی در زیبایی شناسی دریافت مشخصا بر محور اندیشه های اینگاردن و ایزر مورد توجه قرار خواهد گرفت. هدف این مقاله بحث و تحلیل سه وجه محوری از تحولات فکری رومن اینگاردن و ولفگانگ ایزر است: نقاط عدم تعین، فضاهای خالی و فرایند انضمامی سازی اثر، که در نهایت تفاوت بین این دو زیباشناس پدیدارشناس در زیبایی شناسی دریافت به وضوح مشخص می شود.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، اینگاردن، آیزر، نقاط عدم تعین، فضاهای خالی، انضمامی سازی، زیبایی شناسی دریافت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1657937>

